

ПРОБЛЕМИ И РЕШЕНИЯ

От както свят светува човешкото поведение и проблеми не са се променили кой знае колко! И сега влюбените жени възкликват като Андромоха:

„Хекторе, клето! Погубва те твоята храброст“ когато искат да предпазят любимите си мъже от неравните битки в живота. И в нашето забързано време за секунди в главите ни блясва хамлетовският въпрос „Да бъдеш или не“. Разликата е само във времето, което имаме за да вземем решението. Когато през 1601г. Шекспир е писал „Хамлет“, героят е имал време за дълъг монолог, в който да изговори на глас всички доводи за това кое е по-достойно

– дали да се изправиш срещу трудностите и да се бориш, или просто да избягаш, па било то и в откъдното. И както се опитвам да обясня, в наше време решенията се вземат бързо и са основани само на инстинкти за оцеляване и, когато това е възможно, за задоволително лесно попълване на личните финансови ресурси. Така ставаме свидетели на нещо интересно – днес бързите, достойни решения се вземат от обикновените хора – те се изправят срещу проблема и се борят, а тези, които имат претенции на някакви „водачи“ просто бягат, най-често в другата община. Да си дойдем на думата! Понеже е абсурдно да сравняваме двама селски кметове с

датския принц, простичко ще кажем – „Бягането е сигурно, но срамно“, особено когато някой ти е осигурил писта за бягането и „добри спортни обувки“. Имат въпросните кметове проблеми с Общината! Дойде ли му на някой от тях на ум да потърси начин да си разреши проблемите? Не! Те просто „плачат“ на всяко заседание на Общинския съвет и ключовата дума, която използват между воплите е „дайте ни“, а основният довод – „не ни дават“. Това ли е управленско поведение?! И понеже сме го подкарвали през историческото про-со, направо ще кажем – причината за тези случки е ограничен светоглед, хоризонта на тези хора стига до външната гра-

ница на селската мера. Вместо да се изправят срещу трудностите и да търсят начини за развитие/ за тяхно сведение има такива/ те просто бягат! Кого ли ще убедят, че ги е уплашила заплахата от един шамар? Не, те просто използват момента и натрупаното недоволство! Да не забравяме и общинския кмет – неговото поведение е същото! В резултат имаме трима бягачи в различни посоки и около три хиляди избиратели, хвърлени на кучетата. На добър час в новата община господ кметове, но там ви чака един цинично пресметлив мъж, харесващ стила и поведението от американските улици през тридесетте години на XX век!

НЕКА ДА ПОМОГНЕМ

ИЧ „ОТЕЦ ПАИСИИ“ 1910г.
ГРАЖДАНСКО СДРУЖЕНИЕ „ЗАГОРОВО“
ХРАМ „СВ. ХАРАЛАМПИИ“
МЛАДЕЖКИ ДОМ
ВИКАРИТ
НА БЛАГОТВОРИТЕЛЕН КОНЦЕРТ
В СЕДМИ ДЕНА НА ХРИСТИЯНСКОТО СЕМЕЙСТВО
НА 21.XI.2014г. ОТ 18 часа
В МЛАДЕЖКИ ДОМ, СЕПТЕМВРИ
СЪБИРАНИТЕ СРЕДСТВА ЩЕ БЪДАТ ИЗПОЛЗВАНИ ЗА ЦЕЛЕНАЧЕНО
НАСТАВЯНКА ТОНЕВА ОТ СЕМЧИНОВО

IBAN: BG81 PIRB 7388 1604 8300 99
Славянка Георгиева Тонева
PIRAEUS BANK

БРОЙ 4 НА ВЕСТНИК „ЗАГОРОВО“ - ПРОБЛЕМИТЕ, ЗА КОИТО ВЛАСТИМАЩИТЕ СИ ЗАТВАРЯТ ОЧИТЕ. МЪЛЧАЛИВИТЕ ПРОБЛЕМИ...

„Боят настана, тупат сърца ни ето ги близо наш'те душмани...“

Така са живяли нашите прародители. Градили са държавата си и са я пазели от врагове и завоеватели. А когато са били в робство, постоянно са се борили за своята свобода. Да си свободен най-исконното право и жажда на всеки народ, на всяко живо същество. Те са били щастливи-имали са цели, идеали, човешки добродетели - ценностна система, която ренностно са пазили. И така, до зората на настъпилата демокрация, която всички ние очаквахме с такива големи надежди...

Но уви- тази наша, българска демокрация, ни направи по собствено желание доброволно роби на нов господар- ЦАРИЦАТА-ПАРИЦА. Тя започна да руши толкова бързо и така успешно всичко, което е градено столетия. Направи ни алчни и лоши, продажни и завистливи. И в това време разделно, преди около година и половина, група честни хора, обичащи родното си място, ме поканиха да се опитаме да променим всичко това, да събудим доброто в хората, да направим

добро. Така се роди гражданско сдружение „Загорово“. Започнахме да се срещаме и разговаряме с тези, които искаха да се възродят местните традиции и обичаи, фолклора, ценностната система и всичко добро, на което сме били свидетели. Поехме с гордост и достойнство по този тежък път и ставахме все повече и повече. Помагахме на самодейните състави по селата, а там, където нямаше, създавахме такива. Читалищата си останаха люлка и огнище на културата и любовта. Създадохме блог, фейсбук профил и вестник на Сдружението, за да може по всички начини хората да ни намират и да бъдат с нас. Опитваме се да отразяваме обективно целия културен и политически живот в общината. Успяхме да организираме самодейните състави и направихме много добри празници в селата Виноградец, Карабунар, Бошуля, Злокучене, Ковачево, Ветрен дол и Варвара. Участвахме в организирането на събора в с. Симеоновец и гр. Септември. В с. Симеоновец имат кмет, който мисли за тях и тук използвам случая да се обърна към двамата кметове на с. Ветрен дол и Варвара за тяхното намерение да напуснат

община Септември:

Г-н Кмете на Ветрен дол, ако не сте забравили, местния концерт по случай празника на смокинята го направиха тези деца от вашата самодейна група и техните приятели от другите села, певците и танцьорите. Но Вие сигурно сте изпуснали този момент, защото бяхте на футболна среща. Тези прекрасни деца събраха вашите съселяни и ги направиха щастливи и горди. Нали знаете, че там, където отивате, ще останете без училище и тези деца няма да останат във Ветрен дол. За колко сребърника ги продадохте? За една улица до гробищата или много повече?

Вие, г-н кмете на с. Варвара. На вашия празник на читалището- 50 годишнина с видео материали, концерт и изложба, Вие лично с гордост ме запознавахте с историята на самодейността на селото. Повече от 50 години традиции, награди, юбилей и много други. Нима вашият патриотизъм се удави в минералната вода, която ще лекува и къпе с. Паталеница?

Господа кметове и общински съветници, нали на всички избори обещаваме, как ще служите и ще работите за този народ. Защо след изборите

превърщате този народ във ваши слуги и заложници на нечи интереси? И пак се задава време на избори. Ще ви питат какво стана с обещанията. Ще ви искат отчет за тези четири години, за всичко. Народът много помни!

Обръщам се към вас, жители на община Септември, които се смятат за честни и почтени!

Сдружение „Загорово“ живее и става все по-голямо. Там може да говорите без страх, да намерите съмишленици, да ви изслушат, да ви помогнат, да чуят вашите идеи и предложения. Можем да уважаваме, да се борим и да побеждаваме. Вие искате вашите деца да са щастливи и радостни. Вие искате уважение и достойнство. Знаем, че е така. Затова станете част от сдружение „Загорово“. Елате при нас и заедно да променим и живота и бъдещето си. Позволете ми да завърша с едно лично послание. Не правя всичко това, защото искам да стана кмет или някакъв деятел. Опазил ме господ от тази грандомания!

Правя го, защото всички ние имаме достойнство и права човешки, за които да не преставаме да се борим.

Георги Вергиев
жител на община Септември

Програма „ДЕЦА ПОМАГАТ НА ДЕЦА“

- Рецитал на учениците от СИП „Религия“, СОУ „Хр.Ботев“ гр.Септември с ръководител Йорданка Василева
- Балет „Марина“ – Тони Райкова
- ФТА „Загоровче“ – Йордан Зеленгоров
- ДФГ „Карабунарче“ с ръководители Стоимен Писков и Георги Йорданов
- Мажоретен състав при Детски комплекс
- ДТФ с. Семчиново
- Изпълнения на гъдулка от Росица Атанасова и Христина Зайкова - Детски комплекс, гр.Септември
- ДТС „Елидерче“, с.Ветрен дол с ръководител Виктория Николова
- ТА „Мераклии“, гр.Септември с ръководител Светослав Дончев

ГРАЖДАНСКА ПОЗИЦИЯ

2 стр.

ОБЩИНСКИЯТ СЪВЕТ С НОВ ПРЕДСЕДАТЕЛ

3 стр.

РАЗКАЗ ЗА ЕДИН ОПЪЛЧЕНЕЦ

4 стр.

ГРАЖДАНСКО СДРУЖЕНИЕ "ЗАГОРОВО" ИЗРАЗИ ПОЗИЦИЯТА НА ЖИТЕЛИТЕ НА ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ ПО ПРОБЛЕМА, ВЪВ ВРЪЗКА СЪС СТАТИРИРАНЕТО НА ПРОЦЕДУРА ЗА ОТДЕЛЯНЕ НА СЕЛАТА ВЕТРЕН ДОЛ И ВАРВАРА ОТ ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ И ПРИСЪЕДИНЯВАНЕТО ИМ КЪМ ОБЩИНА ПАЗАРДЖИК. НАШАТА ПОЗИЦИЯ Е ИЗРАЗЕНА В ОТВОРЕНО ПИСМО ДО КМЕТА НА НАШАТА ОБЩИНА И ДО ОБЩИНСКИЯ СЪВЕТ. СДРУЖЕНИЕ "ЗАГОРОВО" И ГРАЖДАНИТЕ ЩЕ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА ОТСТОЯВАТ ПОЗИЦИЯТА СИ С ВСИЧКИ ЗАКОНОВИ СРЕДСТВА!

Уважаеми господин Бошев,

Пишем този коментар, като отговор на Вашия изказ. Гражданско сдружение „Загорovo“ е Сдружение на хората от общината, ЗА ХОРАТА ОТ ОБЩИНАТА. Целите и идеите ни са били и винаги ще бъдат напълно безкористни. Ние не обслужваме нечий личен интерес, не се стремим към материалните облаги и всичко, което правим, е за благо на хората - доколкото ни стигат силите... Екипът на Сдружението, както и клубовете ни по селата, даваме всичко от себе си за да възвърнем вярата на обикновените хора, че утре животът ни ще бъде по-добър. Правим го с делата си, като пример, като послание във всички села на общината. Ето защо искаме тя да е цяла и неделима!

Отвореното писмо до Вас не е ничия случайна приумица, не е породено от бездействието и negliжирването на проблема от всички Вас. Не е и авторско дело - ДЕЛО е на Гражданско сдружение „Загорovo“!

НИЕ НЕ ИСКАМЕ ВАШАТА ОСТАВКА, НАШАТА БОРБА НЕ Е НАСОЧЕНА СРЕЩУ ВАС ИЛИ СРЕЩУ КОГОТО И ДА БИЛО. Искане оставка на „Бездействието“, „Безразличието“, „Пасивността“, „Безхаберията“ от този мандат. И нищо друго!

Преди близо две години Ви предложихме взаимна работа - Вие отказвахте! Право на

ИЗДАВАМЕ Г-Н КМЕТА, УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ОБЩИНСКИ СЪВЕТИНИК, НИЕ, ГРАЖДАНИТЕ НА ОБЩИНА СЕПТЕМВРИ НИ ПИШЕМ!

От около един месец в медиите на Пазарджишка област се публикуват статии, относно желанието на жителите на селата Ветрен дол и Варвара да се отдели от Община Септември и да се присъединят в Община Пазарджик. Вие двете села се организират и общинска сбирка, на която присъстват г-н Тодор Попов - кмет на Пазарджик. В нашето общинско събрание ние говорим за проблема!

Зашо г-н кмет Бошев, не се срещате с жителите на двете населени места? С каква цел и за каква цел? Зашо Община Пазарджик ги иска, а Вие - НЕ? Мислите ли, че ще ги дадем на Пазарджик? Зашо не искате да ги дадем на Пазарджик? Зашо не искате да ги дадем на Пазарджик? Зашо не искате да ги дадем на Пазарджик?

избор, нищо лошо. Затова сега не Ви потърсихме, в предвид ясна заявената от Вас позиция. Но ще се интересуваме и вълнуваме винаги от проблемите на тази община, защото това е нашата община. Ще изразяваме

крийт чисто лични интереси зад желанието за отделяне от Община Септември? Не е ли това най-лесния начин да се направи предизборна кампания - посочвайки един виновен и готово! И двамата кметове на селата дължат не малко отговори на хората, които са им гласували доверие!

Някой мисли ли за обикновените хора, които ще бъдат принудени да сменят лични документи, да плащат по - високи данъци, да са отдалечени от основни административни услуги? Не е ли престъпление срещу жителите на Ветрен дол и Варвара това, че не им се дава цялата истина, отпуснала се до проблемите от административен характер и действителното състояние на нещата?

Зашо, Ние обикновените хора, да ставаме заложници на неразбирателството и ниската управленска култура на 24 човека? Двадесет и един - общински съветници, един общински кмет и двама кметове на селата? Виновни сте господа! Вие, Уважаеми общински съветници, които получихте доверието на избирателите срещу задължението да пазите и работите за обществен интерес, ЗАЩО вместо това се занимавате само със смяна на председателите на Общинския съвет? Днес ние, гражданите, ви призоваваме - или разрешете този проблем, или просто си подайте оставките! Господин Кмет Бошев, не бъркайте управлението с властта. До тук консултирате само власт, но не показвате нито едно мъдро управленско решение! Вие имате им със сигурност не се помни в историята на Община Септември - Вас ще наричат Кметът Унивоинкелет, Кметът Ликуидатор! Ние, гражданите искаме отговори! Вие задължени е да ги дадете!

Уважаеми г-н Бошев, уважаеми г-н Влякох, НИЕ, ГРАЖДАНИТЕ на община Септември, категорично ви заявяваме, че ако вие не съхраните целостта на Община Септември, ако не защитите интересите на местната общност, НИЕ ГРАЖДАНИТЕ сами ще си помогнем - има национални медии, гражданско неподчинение и други начини за протест! Но в такъв случай - ЗАЩО сте ни вие?!

Гражданско сдружение „Загорovo“

Председател
Иванка Кърджийска

да живее в един по-добър заобикалящ го свят. Мечтаем и се борим за това. А казват, че човек е толкова голям, колкото са големи неговите мечти!

С уважение:
Гражданско сдружение „Загорovo“

Коментари от нима:
Магдалена Вергивева-Дойчева: Чест пра- ви на сдружението гражданската му пози- ция, застава открито с лицето си относ- но проблемите, а най-гостойно е, че търси диалог за разрешаването им! Поздрав!

Генка Джалева: Достойна постъпка от страна на сдружение „Загорovo“, но лично за мен напълно излишна. Нито кметът, нито господата общински съветници си вършат работата и честно казано, не виждам причина да се сърдят, когато им се каже истината в очите. Да, отворе- ното писмо е остро, но в него не се казва нищо грубо освен ИСТИНАТА и само тя! Зашо Г-н Бошев приема нещата толкова лично? Или пък „гузен, неговен бяга“?!

Михаела Николова: Само това Сдруже- ние е нещо различно в този град, различно от статуквото, от бездушието и сибита- та. Внеса полък, свеж и силен. Держайте!!!

Георги Савов: Поздравявам Ви за го- стойната гражданска позиция.

Уважаеми читатели на вестник „Загорovo“,

За екипа ни, мненията на жители от Община Септември не са анонимни. Ние познаваме тези хора и сме се срещали с тях, но повечето не желаят имената им да се цитират. Това и само това е причината да се подписват с псевдоними. Във Ветрен дол и Варвара напомнята за отцепване е толкова агресивна, че хората се страхуват да кажат какво мислят! Нормално ли е в демократично общество, страхът да е основен довод при изказване на мнение и хората да се чувстват незачувани?

Разбираме, че не е нормално и няма как да отговорим ЗАЩО?!

Публикуваме личните позиции без редакционни промени, но някои от тях - с псевдоним. Имената на хората се пазят в редакцията.

/От екипа на „Загорovo“/

Йордан Митров, Общински съветник:

„Приемам напълно градивните критики на Сдружението към работата на Общинския съвет и общинска администрация, като им пожелавам да продължават да работят в същия дух. На 04.11.2014 г. от 19.00 ч. бе проведена първата среща с жителите на с. Ветрен дол и мога открито да заявя, че въпросите, които зададох и изразените различни позиции по казуса преминаване на населените места към община Пазарджик показва, че не са безразлични и живо се интересуват от предимствата и недостатъците от смяната на общинския център. Накрая бе зададен и един много показателен въпрос, върху който трябва да се замислим ние, като общински съветници и общинска администрация: Защо посещаваме населените места само, когато се появят сериозни административни проблеми и избори, а не се провеждат срещи, поне на полугодие, за да се запознаем с проблемите на хората, да се чуят исканията им към административния център, да изкажат болката си и затрудненията, които изпитват? Приканвам жителите на с. Ветрен дол и Варвара да не се поддават на емоции и манипулации и останат към Общински център гр.Септември. Отправлям и личната си покана към кметовете на двете населени места, да присъстват на срещите с жителите, организирани от Общинска администрация и Общинския съвет, за да изразят своята позиция.“

Стефанка Николова, с. Злокучене

„Чувството за единство го няма. Няма го единомислието. Какво да ви кажа - и двете ми деца са в чужбина, възпитала съм ги в патриотизъм, но животът и липсата на работа ги принуди да напуснат страната. Там ще се родят техните деца и те няма да бъдат българчета...“

Граждански позиции

На събранието в четвъртък /6.XI/ присъстваха трима представители на общината – Бошев, Попова и Танев. Жителите на Ветрен дол бяха повече от миналия път. Кметът на селото влезе, поздрави и събранието започна. От Общината го попитаха, защо миналия път не е присъствал на събранието. Той заяви, че в поканата, която Общината е изпратила в кметството, не е пишещо неговото име, а „кметство Ветрен дол и жителите на селото“. Доста от хората защитиха общинарите с думите, че и кметът влиза в състава на кметството. Кметът Христовски започна да вика и да залива с разни писма и документи общинарите, които той им е изпращал. Някой от публиката го нарече козар, а той каза, че сега е кмет и трябва да го слушат. До сега от всичките събрания, жителите казват, че са разбрали само едно, че ветрендолският и варварският кмет искат да се преместим в община Пазарджик, само защото те имат проблем с един от общинския съвет – Джамов. Петър Бошев попита ветрендолци, защо искат да се преместят в община Пазарджик, а те му отговориха, че просто искат „да сменят пръча“. Няколко жени влязоха в голям спор с кмета Христовски, защото той не мълкваше и не даваше възможност на Бошев и другите да се изказват и да отговорят на въпросите на хората. Кметът каза, че не общината е направила пътя, а министрите. Бошев заяви, че никога не е отказвал на ветрендолския кмет пари, когато е искал за празници и ремонти. Искал е и пари за ремонти на улици и други, но общината не му отпуснала. Тогава Попова, зам. кмет на общината каза, че е получила писмата, но няма средства за да му даде, а му казала да действа и да прати фактурите в общината. Христовски заяви, че не иска кметството му да затъва в дългове. Прави се, че не знае, че не кметството, а общината ще е в дълг на фирмите, които ще отпуснат материалите за ремонта. Бошев отново спомена за неприличното поведение на двамата кметове в общината. Накрая Трайко Петров каза, че камъкът си тежи на мястото и трябва да си стоим в община Септември.

От жител на Ветрен дол

Чудно нещо са обещанията и договорките. 25 години едно и също: задкулисие, пазарлъци, далавери, а измореният и беден народ се радва:

„- О, вече сме пазарджиклии, ура!“ Но на каква цена, кой, мили приятели от Варвара и Ветрен дол, (които са в дует с Варвара само, защото топлата вода пътува през Ветрен дол до кметските сараи в Паталеница) ще ви плати смяна на лични документи, ВИК, EVN, социални грижи, детски, пенсионно, трудови книжки, ловни билети, земи, регистрации и какво ли още не. Още един въпрос, защо кметът на община Септември е допуснал да се работи подмолно, тихо, дълго време? Общинският съвет е бил част от тази подготовка. Как на всички групово не им пука, че ще се откъснат 2 чета от Майката Община? Явно цената е висока, задкулисието се е загнездило като раково образование там, където всеки гражданин на общината трябва да бъде чут, да бъде обслужен, да усети внимание, та нали Общината е обединител на всички населени места! Къде отиде любовта към родното огнище, родното място, махала, съдби, събития, традиции, история на стотици фамилии, приятелства?!

Колко жалко и безхаберно...

Уверявам Ви, че един ден еуфорията, надеждите за блестящ живот в Община Пазарджик ще отлетят и Вие засрамено ще се огледате - какво направихме? Но ще бъде късно и тогава в сърцата Ви ще остане една боляща дупка - няма го моят Септември.

Поздравявам тези, които са здраво стъпили на земята, не предават корените си и държат на традициите си!

Гинка Балабанова

Здравейте, будни септемврици от Сдружение „Загорovo“. Аплодисменти за работата ви! Благодарение на вас се чу, че в общината има оцелели хора, има култура, има памет... Пиша ви обаче за друго - това, което се случва в момента. За отделянето на Варвара и Ветрен дол. Е, това вече прелива чашата на търпението - не само на моето... Една година преди края на мандата, ако това се случи, ще е само апотеоз на сегашното кметско управление, основано на безхаберие и глупост. Жалко и... грозно. Лошото е, че ще страдат не само хората, дето си го избраха, а всички. Горките ние!

„Калина Малина“

ТОПЧЕТО ПУКНА...

Топчето пукна, хвърляйки бомба в нашето, иначе сиво ежедневието.

Кметовете на селата Варвара и Ветрен дол изявиха желанието си, двете населени места да преминат към Пазарджишка община. С тази си идея, двамата избраници на жителите на двете септемвриски (все още) села закудудяха, все едно са родили големи яйца, с които да замерят, разочаровани от управлението, своя септемвриски управник. То не бяха приказки, как на двете села им

е писнало от задължялата Септемврийска община, заради която не могат да печелят „огромните евро проекти“, с които да се печелят избори. То нали в нашата община всичко е назад и слънцето тук изгрява по-късно от всякъде другаде по света, абе кметските негодни брой нямат! Тук е моментът да споменем, избраниците на двете села вкупом обещаваха много по-светло бъдеще, в далеч по-прогресиращата община Пазарджик. Там вместо хляб, ядат пасти и къщите са им от

захар и шоколад, като в една къщичка в гората, описана в много известна детска приказка. Не искаме обаче, да си представям, кой е лошата вещица!

Интересното тук е, че недоволните управници не желаят например, да отидат в далеч по-успешната Беловска община. Да, там от чешмите не тече мляко, само вода, за съжаление. От това, което знам от медиите е, че Пазарджишка община има огромна финансова задължениост, много по-голяма от тази на Септемврийска.

То май не ми стана много ясно, защо тези народни избраници теглят към една от общините с големи борчове. За референдуми говорят, ала труда си не правят да информират жителите на населените места за плюсовете и минусите, отивайки селата административно в Пазарджишка община. След като са народни избраници, би трябвало да информират за ползите от това дело. Мога само да предположа, че много им харесват вестникарските павильончета, така много рекламирани по националните телевизии.

Пазарджишкият кмет изрази готовността си, да

подслони двете „изстрадали“ села в състава на града с едноименната колона на центъра, ясно подсказвайки на всички жители на разбунилите се села, какъв голям просперитет ще падне.

Учудването ми, обаче, бе пълно, когато из цялата тази гравя, не успях дори да чуя гласа на нашия си, общински кмет, Бошев. Рекох си: „Този човек сигурно е болен нещо“ или може би изчаква удобен момент. Това с изчакването обаче, се оказа твърде дълго и съвсем ме разочарова като евентуално бъдещ гласоподавател. Оказа се че, избаникът на септемврици бил на почивка.

Човекът си почива. После ми попадна пред погледа репортаж по една областна телевизия, където Петър Бошев твърдо заяви, че ще започне консултации и срещи с хората от двете населени места. Гледайки репортажа, останах с впечатлението, че общинският кмет е разбрал новините от закупените вестници от близката до Общината, сложена наскоро, вестникарска будка.

Vox populi vox Dei е известна латинска поговорка, което ще рече „Глас народен - Глас Божий“. Дано хората решат сами, какъв път да избера!

„Славомир Раздумев“

„Няма да участвам в селски спектакли“, това е заявил сам Влахов пред репортер на в-к „Пазарджишка Марица“. Искането за оставка с мотив несправяне с работата е по инициатива на 7 от съветниците. Да не забравяме обаче, че съветниците са 21. Защо тогава се предаде А. Влахов без борба? Има ли други схеми и скрити за обществеността причини, довели до вътрешното напрежение и до оставката?

Избран е нов председател на ОбС – г-н Лазар Влайков, общински съветник, издигнат от партия ГЕРБ. В тази връзка, гражданите на община Септември ще поискат да се запознаят с автобиографията на г-н Лазар Влайков, с неговото минало - политическо и обществено и т.н. Защото

не ни е безразлично кой ни управлява, какви перспективи можем да очакваме, какви са вижданията на г-н Влайков за приоритетите в работата му като Председател на ОбС.

Гражданско сдружение „Загорово“ ще поиска отговори на тези въпроси от всички длъжностни лица и институции-защото общината е на хората, г-да Общински съветници. Хората са вашите гласоподаватели и избиратели, те са и тези, които ще ви потърсят сметка. За всичко!

И НЕ НА ПОСЛЕДНО МЯСТО - ЩЕ ПОЕМЕ ЛИ ПАРТИЯ ГЕРБ ОТГОВОРНОСТ ЗА ОСТАВКАТА НА г-н Антон Влахов и назначението на г-н Лазар Влайков на поста Председател на ОбС?! Отговор на този въпрос, ние гражданите, ще потърсим и от централното ръководство на ГЕРБ.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯТ НА ОБС ГР. СЕПТЕМВРИ ВНЕЗАПНО ПОДАДЕ ОСТАВКА ПО ИСКАНЕ НА ОБС

ДОСТОЙНИ НАСЛЕДНИЦИ ЛИ СМЕ?

Възникване и развитие на Саранбей Някои неизвестни имена на първите кметове на с. Сараново

Град Септември възниква в края на XIV в., когато номади от Менемен, известни като Саруханци са преселени в Ромелия и са настани в земите на днешния град Септември под името Саруханбейлю. Според изследванията на историка Григор Бойков, по времето на султан Мехмед II Саруханбейлю е част от мюлка/имот, който може да се продава, наследява и т.н./ на Давуд паша, който по-късно става вакъф, т.е. неотчуждаем имот или имущество. Селището се развива интензивно, особено оризопроизводството, което се обуславя от близостта на р. Марица. Към 1570 г. общият приход от Саруханбейлю и околните оризища на вакъфа възлиза на 36 848 акчета. В османски регистър от 1568 г. са записани като „хайманета“ (без постоянно жителство) и 15 българи християни-Димитри Стари, Пейо Иован, Вълчо Петко, Петко Милчо, Неделчо Българе, Радослав Лазар и др.

В „Кратък регистър на джизиято на неверниците във вилаета Филибе (Пловдив)“, отнасящ се за 1633-1634 г.“ е записано: „Сархан бегли - 31 къщи“.

По-късно, в списък за броя на немюсюлманските домакинства, предвид облагането им с поголовния данък джизие, Септември се споменава като: „Сарухан Бейлер-31 ханета“.

За да се обработват земите, принадлежащи на вакъфа, била необходима работна ръка. Така се заселват цели семейства българи, които с годините увеличават своята численост. През втората половина на XVIII в. или началото на XIX в. /годината е спорна/, бейт построил висока кула с бойници/мазги/ за отбрана, за да пази земите си и най-вече пътя към Самоков.

Фактът, че Саранбей лежи на пътя, който води за Траянови врата е предпоставка, тук да има място за почивка и отдиш на пътниците. През втората половина на XIX в. в Саранбей държи хан Петко, ханджия от Варош махала, Татар Пазарджик. Той е един от големите

титори в нашия регион. Икони, подарени от него има на царския ред на иконостаса в църквата в с. Ветрен дол, а за Саранбей закупува книгата „Месецослов“, издадена през 1840 г.

В,турското село Сарханбегли“, както го описва пътешественикът Хайнрих Барт, през 1862 г. има една джамия и едно кафене. Селото се ползва от „изключително благосъстояние“. Около него са засадени овощки и зеленчуци, лозя и орехови дръвчета. Наблизо се намирала къщата и чифлиците на Ахмед бей.

Особен подем в своето развитие Саранбей започва с построяването на железницата през 1873 г. Наименованието на селото след Освобождението на България се променя на с. Сараново. Гарата остава с името гара Саранбей до 1934 г., когато е преименувана на гара Сараново.

Гарата и железницата стават предпоставка за увеличение на населението в Саранбей, както и за развитие на занаяти за обслужване на това население - хлебарни, ковачи, ханджии, талигари, кожари, набанти, мелничари и др.

След Освобождението на България, село Сараново и гарата остават в територията на Източна Румелия /подвластна на султана/, в Т. Пазарджишкия департамент, в чийто състав са включени няколко околии - Т. Пазарджишка, Ихтиманска, Пещерска, Панагурска и Копривщенска. По инициатива на Гаврил Кръстевич, през 1880г. се извършва преброяване на населението - „Официална статистика на Източно-Румелийското население“. Село Сараново се състои от 112 къщи, 207 домакинства, 970 жители- българи и 132 турци. Десет години по-късно, през 1890 г., селото вече има 130 къщи. Намира се почти на полето. Основният поминък на населението е земеделие. В Сараново има две оброчища, които селяните почитали на празниците - „Св. Георги“ и „Св. Троица“. По това време вече е била построена и църквата „Св. Вкм. Харалампий“. Гарата също се развива интензивно. През 1910 г., според „Резултати от преброяване на населението на Царство България“, община Сараново, която включва с. Злокучене, с. Сараново и гара Саранбей, има вече 1900 жители, като 1343 са жителите на селото, а 253 - на гарата. Мочурливите места около гарата са засадени

Старата училищна сграда 1952-1953 г.

с чинари през 1917 г. - практично, защото те изтеглили влагата от почвата. В южната част на селището има градини с овощки, с плодовете на които, местните търгуват на самата гара. Гара Саранбей придобива стратегическо значение след 1921 г., когато започва строежа на теснолинейния път към Добринище.

Един от първите кметове на Сараново е Георги Петров Ангелиев, родом от с. Радилово, Пазарджишко, който се занимавал с търговия на дървен материал на гара Саранбей. Вероятно за него дописник на в-к „Зорница“, Цариград казва: „кметът на това село ми се види доста разумен човек и в същото време доста опитен в своите работи. При това, забелязах още, че е доста влиятелен и то не само в своето си село: влиянието му се простира и в околните села.“

При такъв кмет аз не се съмнявам, че както обществените им работи, тъй и училищните са в добър ред.“

Георги Ангелиев кметува няколко пъти. От 20.03.1894 - 20.01.1895 г., кмет - Дамян Димитров. Следват: 1895/8 - К. Димитров; 1899 - Г. Щеров; 1900 - Т. Минчов; 1900 - Спас К. Йовчев; 1901 - Мито Минов; 1903 - Дамян Димитров; 1906 - Г. Попов; 1909 - Спас Йовчев; 1927 - Ат. Панов; 1927/9 - Атанас Г. Попов; 1934 - Ив. Кузев; 1935/6 - Атанас П. Терзиев; 1938 - Илия Т. Демиров; 1941 - Ганчо Банков Баталов; 1943 - Христо Г. Захаренов /о.з.генерал/

Статистика от 30-те години на XX в. показва, че основната, най-голяма част от населението на гарата и селото са земеделци /317 души/. Друга голяма част са работници-надничари /118 души/, следвани от железничари /93 души/, и търговци /34 души/. Първият началник гара е Гаспар Беширян, а през 1927 г., когато началник гара е Георги Спасов, в Саранбей има един счетоводител, един студент, двама фелдшери и трима учители. В Гарата и в Селото по това време има една воденица, три мелници, няколко кръчми, 2 бозаджийници и една

Георги Петров Ангелиев

содаджийница. Земеделците били основно овощари и лозари. За нуждите на винопроизводителите и на търговците от София и други градове, на гарата е построена специална платформа за товарене на вагони с грозде и вино. Регистрирани са и десетки винарски дружества.

На 10 септември 1944 г. в Сараново излиза един брой на в-к „Питиепродавец“, орган на „Съюза на питиепродавците“ в България.

Селото и Гарата се развиват и растат по численост на населението с различни темпове. Най-интензивно развитие Септември /тогава село/ получава след 1959 г., когато започва масово застрояване на жилищни сгради, преустройство на пътища и училища, изграждане на първите заводи и обществени сгради. Железницата води със себе си в Сараново хора от различни краища на България, положили тук своите корени. Донесли със себе си различни нрави и обичаи и духовни ценности. Ценности, които сме длъжни да съхраним, на всяка цена!

Иванка Николова Бечева-Кърджийска

Майстор на хляб от Стара Загора е признат за българско „Живо човешко съкровище“ от ЮНЕСКО.

Богдан Богданов прави занаятчийски хляб с „дива мая“ – най-старият известен начин за приготвянето му.

„Има три вида хляб. Всички са приготвени по метод, който аз наричам „дива мая“. Това са млечно-кисели бактерии, които се намират в изворната вода, чистата изворна вода, така се захваща тази мая“, разказва Богдан в репортаж на Българската национална телевизия. Той замесва ръчно всяка питка.

Младият майстор е известен в Стара Загора и извън пределите ѝ. Той завършва икономика и работи като маркетинг специалист до момента, в който решава, че производството на хляб е неговото бъдеще. Тънкостите за приготвянето на качествено тесто научава във Франция.

Хлябът, приготвен от Богдан Богданов, съдържа само брашно, вода и сол. Освен че се замесва ръчно, той втасва върху памучен плат и се изпича на каменна плоча.

Занаятчийският хляб на майстор Богдан е особено търсен. Той го приготвя в своята работилница за традиционен хляб „Топлата фурна“. А интересът към него в Стара Загора и извън града е толкова голям, че в Интернет има създадена абонаментна мрежа сред потребителите.

С възстановения старинен начин на производство Богдан участва в конкурс на ЮНЕСКО за „Живо човешко съкровище“. Признанието не закъснява.

„Освен ежедневните похвали от хората, които чувам, все пак това нещо е повод за самочувствие“, споделя Богдан Богданов.

Майстор Богдан казва, че хубавият хляб подхожда на всичко. Неговият достига до хората опакован в хартия от чиста целулоза, за да се съхрани уникалния му аромат.

/Източник starazagorautr.bg/

За втора година читалище „Напрегък“ с. Семчиново и кметството организират благотворителен базар под наслов „Да помогнем на Славянка“. Базарът ще се състои на 23 ноември от 10 ч. В читалището. Сувенири, ръкоделия и украси ще се предлагат на организираното събитие, като събраната сума ще бъде в помощ на Славянка Тонева от Семчиново.

Уважаеми жители на община Септември, Нека бъдем съпричастни, като се включим всички в благородната инициатива в с. Семчиново!

Заповядайте!

/Загорово/

РАЗКАЗ ЗА ЕДИН ОПЪЛЧЕНЕЦ

В днешните времена на безразличие, на разделение, на бягство, на себепотричане, на отказ от традициите ни и българщината, бих искал да ви разкажа за един човек от миналото. Този човек ме е вдъхновявал със своята борбеност и непримиримост, и е оказал влияние при формирането на моите възгледи. Защото възпитанието на почит към даден род, като част от даден народ, е чувството, което стои в основата на патриотизма, а той е основният духовен двигател при индивидуалния принос за възхода на даден народ и е подтикът който може да ни мотивира да излезем от тази стопанска, но и духовна криза. Това е моят прапра дядо:

Ангел Тодоров Божинов или дядо Ангел (комитата, както го знаем в моя род) е роден в град Ветрен /тогава село Ветрен или Еникьой / някъде около средата на 19-ти век в замочно семейство. Баща му чорбаджи Тодор е имал четирима сина и една дъщеря - Иван, Ангел, Ненчо, Дамян и Цвета.

По онова време, през турското робство, Ветрен е било дерванджийско село, което значи, че на ветренци е било възложено да помагат при охраняване на прохода Траянови врата и Паланката, където е имало и турски гарнизон. В замяна на това, Ветрен се е ползвал със статута на свободно село с известни привилегии. Въпреки привилегированото си положение живота на ветренци никак не бил лек и те не били защитени от турското своеволие. В същото положение се намирало и семейството на чорбаджи Тодор. Неговата дъщеря Цвета била изключително красива девойка и това не останало незабелязано от турците, които я откраднали и я отвели със себе за жена на един от тях. За нещастната случка години на ред се пеели песни за хубостта на Цвета мома.

По време на някакъв бунт или въстание Дамян

бил заточен в Диар бекир в Анадола и повече нищо не се е чуло за него. В такава среда е живял моя пра-пра дядо Ангел Божинов. Всичко това е отдало значение за породилата се у него ненавист към турските безчинства и той се е стараел по всякакъв начин да им противодейства.

Един ден турски войници прекарвали през Ветрен оръдия и каруци с боеприпаси и понеже било стръмно, хванали местните българи да помагат при изкачването им, като ги впрегнали да дърпат. Дядо Ангел също бил там, но непримиримостта му го накарала да уговори другите съселяни, с които дърпали една каруца, да използват момента, когато турските войници са залисани да я пуснат. Каруцата се разбила в едно дърво, а те избягали.

Турците имали навика като минават през Ветрен, да влязат в някоя къща и да ядат и пият без да плащат, като заповядали да им готвят и пренасят. Веднъж дядо Ангел се прибира у дома и гледа-неколкоци турци се разположили да ядат. В гърнето вряла специално за тях кокошка, а жените точили баница. На дядо Ангел му прекипало от честите неканени посещения и в яда си хванал гърнето и го изсипал вряло върху един от турците, а те докато се окопират да си вземат пушките, той избягал. После като се оправил този турчин, винаги когато минавал през Ветрен, внезапно влизал у дома ни със заредена пушка, за да си отмъсти, като убие дядо Ангел. Това продължило много време, но пра-пра дядо ми все успявал да се измъкне. Веднъж турчинът когато влезнал за пореден път, ремъка на пушката му се скъсал и тя паднала на земята. Тогава суеверието надделяло и турчинът казал на бащата на дядо Ангел: „Чорбаджи, кажи на момчето да е спокойно, Аллах не дава да го убивам“ - и повече не го потърсил.

Минало много време,

откакто Цвета била отвлечена и един ден две турски млади аскерчета почукали на вратата. Това били децата на Цвета, която ги научила български и им заръчала да потърсят вуйчо си. Той обаче, като разбрал кои са другите, ги прогонил.

Настъпило време, когато започнала подготовката за Априлското въстание. Дядо Ангел също бил привлечен в комитата на съзакляниците. Когато избухнало въстанието и Бенковски минал през Ветрен, той се отбил в нашата къща. След погрома на въстанието турците я запалили. Пра-пра дядо ми се присъединил към четата на Бенковски и отишли в гара Белово, където останали по-дълго време. От там Бенковски изпратил дядо ми с други селяни да сечат телеграфните стълбове, за да прекъснат предаването на съобщения към Цариград. След това дядо Ангел останал в четата с Бенковски почти до края. Казват, че Бенковски бил оставил някакви документи на дядо ми, които той пазел до смъртта си.

Преминали погромите след въстанието и ето, че започнала Руско-турската война. Дядо ми, заедно с още един свой съселянин, отишли да участват в Опълчението/новата българска войска/. Участвал на най-тежките боеве на връх Шипка, където всички опълченци се борили за българската свобода и освобождението на Родината ни.

След боевете на Шипка, дядо Ангел се върнал във Ветрен, където по

това време генерал Гурко бил отседнал в нашата къща. Когато пристигнал пред къщата си, видял един казак да разплита плета на оградата на къщата, за да си пали огън за да готви нещо. Дядо ми го предупредил да не разплита плета, но казака не му обърнал внимание и дядо ми го хванал та здравата го набил. В това време излязал руския генерал и като разбрал какво се е случило ги наказал, на казака 10 удара с пръчка, защото развалял оградата без позволение, а на дядо Ангел 5, защото се саморазправил с него.

Когато бях дете и слушах тази история, недоумявах как е възможно руснаци и българи да се противопоставят, та нали сме братя, а те са наши освободители.

Поуката, която съм си извадил и която е актуална и днес е, че и турци и руснаци и всеки друг народ може да има интереси различни от нашите и когато това е така, ние трябва да им се противопоставяме, но когато българските интереси съвпадат с интересите на други народи, то тогава трябва да се съюзяваме за постигане на общата ни цел. Дядо Ангел се е борил за българската свобода през времена, когато нашия народ не я е имал и именно заради това ние трябва да я ценим и да се борим да я запазим, защото свободата е едно от най-висшите човешки блага.

Дядо Ангел умира 1914 година, когато синовете му са били на война. При погребването, заедно с него слагат и сандъчето с ценни документи от Бенковски, медалите му за храброст, с които е бил награден като опълченец и други предмети, свързани с освободителните борби. След приключването на Първата световна война, комисия от София е идвала да разрови гроба и да потърси дали е оцеляло нещо от тези вещи, но вече всичко е било унищожено безвъзвратно и не остава за поколенията.

Кузо Георгиев Божинов

НАШИ СЪГРАЖДАНИ ИЗПИСАХА КАТЕДРАЛЕН ХРАМ В СЛИВЕН

На 4 ноември се празнува Св. преподобни Йоаникий Велики. По случай празника в сливения Катедрален храм „Св.Димитър“ се отслужи празнична литургия от Негово Светейшество Патриарх Български

Митрополит го кани да направи ново изписване на храма, което започва непосредствено след 15 август т.г /Успение на Пресвета Богородица/. За празника на 4 ноември, храмът блестеше в новите багри на стено-

Неофит. Друг повод за тържество беше и навършването на 75 години на Негово Високопреосвещенство Сливенски Митрополит Йоаникий.

Празникът събра множество от българските архиереи и епископи,

дошли да поздравят именика. Негово Светейшество беше приятно изненадан, че храмът е изписан от колектива на Лука Делийски, наш съгражданин, който преди няколко години реставрира русенския Катедрален храм „Света Троица“, във времето когато Негово Светейшество Патриарх Неофит беше митрополит в Русе.

Сливенският Катедрален храм „Св. Димитър“ е горял през 1974 г. и от тогава пораженията от пожара стоят. Чул за дарбата на Лука Делийски, Сливенският

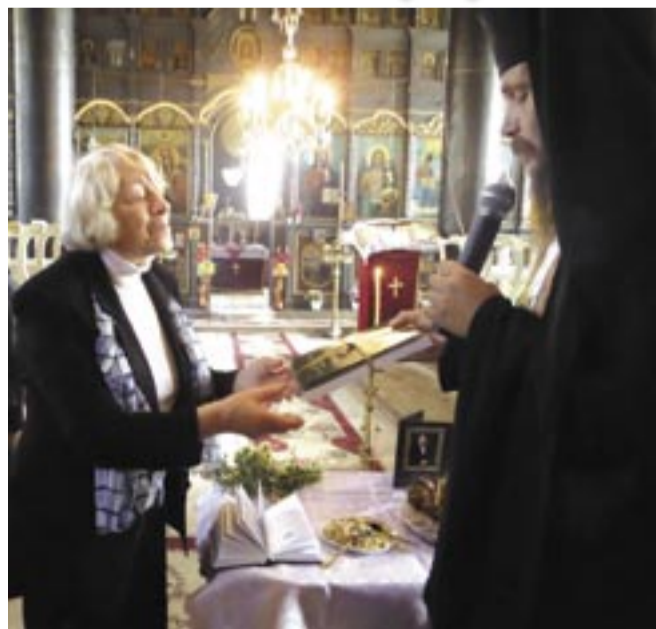
писите. Присъстващите бяха възхитени от вещицата и бързината, с която бе изографисан храма. Освен това бе изписан и параклис, посветен на Свети Архангел Михаил. Параклисът бе осветен на 08.11.2014г. Външните

мозаики са дело на Емил Делийски. Предлагаме ви да се насладите на прекрасните стенописи и мозайки, дело на нашите видни зографи, разнасящи славата на малкото ни градче в пределите на Родината.

ДЕНЯТ НА БУДИТЕЛИТЕ

В навечерието на Деня на народните будители, в църквата „Св. Николай“ - гр. Ветрен бе отслужена Панахида в памет на Кара Никола Ангелов, във връзка с 195 годишнината от неговото рождение. На нея присъстваха кметът на гр. Ветрен, г-н Лютаков, една от родствениците на Никола Ангелов, г-жа Гайтанджиева, представители на Гражданско сдружение „Загорovo“, секретарят на читалище „Христо Смирненски“, г-жа Лиляна Мушева, Пенка Василева от гр. Пазарджик и много миряни. Панахидата бе отслужена от архимандрит Яков и отец Стефан. Дълг християнски, православен, народен и патриотичен е молитвено да се почете

паметта на Кара Никола Ангелов- възрожденски общественик и дарител, един от борците против

гръцкото духовенство, роден във Ветрен през далечната 1819г.

Заупокойната молит-

ва бе организирана по инициатива на Николета Гайтанджиева, родственица, която в продължение на месеци е издирвала данни за живота и делото на Кара Никола Ангелов и със съдействието на кмета на гр. Ветрен, г-н Лютаков. Част от информацията за местния патриот е събрана в брошура, изготвена с помощта на Исторически музей, гр. Пазарджик. „Родолубието ме накара да тръгна по следите на живота на Кара Никола Ангелов“, сподели г-жа Гайтанджиева.

Дълг на всички нас е да съхраняваме и възпитаваме това чувството като пазител на националната ни идентичност и дух. Защото именно родолубието ни прави истински българи!

ОБЯВА

ИНИЦИАТИВА

„ОТВОРЕНИ ВРАТИ“

В ДИРЕКЦИЯ „БЮРО ПО ТРУДА“ – СЕПТЕМВРИ през периода 24-28.XI.2014 г.от 10 до 16 часа ще се проведе инициатива „Отворени врати за младежи на възраст над 15 години, които не са регистрирани в Дирекция „Бюро по труда“ - Септември. Целта на инициативата е информиране на младежите за услугите на бюро по труда, насочени към тях, популяризиране на Европейска гаранция за младежта, Националния план за изпълнение на Европейската гаранция за младежта, както и германската програма за професионално обучение „Работата на моя живот“

Дирекция „Бюро по труда“-Септември

АВТОРСКИ КОЛЕКТИВ

Севдалина Попова
Иванка Кърджийска
Милян Коев
Гинка Балабанова
Митко Недков